

ἀσύρτωτα ἐπίρρ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀσύρτωτος.

Χωρὶς νὰ ἔχῃ κλείσει τις μὲ σύρτην: "Αφησα τὴν πόρταν σύρτωτα. Συνών. ἀμαντάλωτα.

ἀσύρτωτος ἐπίθ. πολλαχ. ἀσύρτουτος Μακεδ. (Βοϊατσ. Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *συρτωτὸς <συρ-

ώνω.

Ο μὴ κλεισθεὶς μὲ σύρτην, ἐπὶ θύρας ἔνθ' ἀν.: Ἀσύρ-

την πόρτα πολλαχ. Συνών. ἀμαντάλωτος.

ἀσυσταγὴ ἡ, Ζάκ. — Λεξ. Δημητρ. ἀνασυσταγὴ Κε-

φαλλ. — Λεξ. Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀσύσταγος, δι' ὁ ἴδ. ἀσύστατος.

1) Ἐλλειψις τάξεως Λεξ. Δημητρ.: Ἀπὸ τὴν ἀσυστα-

γίᾳ του πάει δλότελα χαμένος. Συνών. ἀκαταστασία 1,

ἀσυστασία 2, ἀταξία. 2) Ζωηρότης, ἀταξία Ζάκ.

Κεφαλλ. — Λεξ. Μπριγκ.

ἀσυστασία ἡ, Ἡπ. Κύθηρ. — Λεξ. Περιδ. ἀσυστα-

σίᾳ Λεξ. Μπριγκ. Δημητρ. ἀσυστασία Θήρ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. ἀσυστασία. Τὸ ἀσυσταγὴ καὶ παρὰ Σομ.

1) Ἐλλειψις συστάσεως, ἐνότητος Ἡπ. 2) Ἐλλει-

ψις τάξεως, ἀκαταστασία Κύθηρ. — Λεξ. Περιδ. Δημητρ.

"Οσο ἔχεις ἀσυσταγὴ τεχνίτης δὲ θὰ γίνης Λεξ. Δημητρ.

Συνών. ἴδ. ἐν λ. ἀσυσταγὴ 1. 3) Ἐλλειψις συνέσεως,

φρονήσεως Θήρ. — Λεξ. Μπριγκ. Συνών. ἴδ. ἐν λ. ἀνογιά.

ἀσύστατος ἐπίθ. σύνηθ. ἀσύστατος βόρ. ἴδιωμ.

ἀσύστατες Σκῦρ. ἀσύστητος σύνηθ. ἀσύσταγος Ιόνιοι Νῆσ.

(Ζάκ. κ.ά.) Ἡπ. Κεφαλλ. Κύπρ. Πελοπν. (Γέρμ. Λακων. Μάν.) — Λεξ. Δημητρ. ἀσύσταος Θήρ. Τῆλ. ἀσέσταος

Ιθάκ. ἀσύστακος Κέρκ. ἀνασύσταγος Κεφαλλ. — Λεξ.

Μπριγκ. Βλαστ. ἀνεσύσταγος Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. κ.ά.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἀσύστατος. Τὸ ἀσύστακος κατ' ἐπί-

δρασιν τοῦ στέκω.

1) Ο μήπω καλῶς συνεστημένος καὶ λειτουργῶν Λεξ.

Δημητρ.: Ἀσύσταγη δουλειά. Συνών. ἀστρωτος 7. 2) Ο

μὴ συστηθεὶς ὑπό τινος πρός τινα, ἄγνωστος σύνηθ.: Ἐρ-

χομαι-σᾶς μιλῶ ἀσύστητος. Ἡρθε ἀσύστατος νὰ τοῦ δώσω

δουλειά. 3) Ο ἀνάξιος συστάσεως Ἡπ. 3) Ο ἐστερη-

μένος ἀληθείας, ἀναλήθης σύνηθ.: Ἀσύστατα λόγα - πρά-

γματα. 4) Ἀπρεπής, ἄκοσμος πολλαχ.: Τόσο μικρὸ παιδὶ

καὶ ἔμαιθε νὰ λέη ἀσύστατα (ἐνν. λόγια) Κύθηρ. Αὐτοὶ λένε

ἀσύστατα αὐτόθ. Ἀσύστατα κουνήματα ΚΘΕΟΤΟΧ. Βιργ.

Γεωργ. 15. 5) Ο μὴ ἔχων τάξιν εἰς τὰς πράξεις του Κύθηρ.

Μακεδ. (Θεσσαλον.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ.ά. — Λεξ. Δημητρ.:

"Ἄξιος 'ς τὴν τέχνη του, μὰ ἀσύσταγος Λεξ. Δημητρ. Ἀσύστατος

καὶ ἀνάλατος Κύθηρ. || Γνωμ. Ο ἀσύσταγος δὲ χαίρεται οὕτε

καλὰ οὕτε πλούτη Λεξ. Δημητρ. Συνών. ἀκατάστατος 1,

ἀντάλλαγος 3, ἀντίθ. ταχτικός. 3) Ο μὴ τακτο-

ποιημένος Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ἀσύστατο σπίτι. 6) Ἀεικί-

νητος, ζωηρὸς Ζάκ. Ἡπ. (Ζαγόρ.) Κεφαλλ. Πελοπν.

(Γέρμ.) Τῆλ.: Παιδάκι ἀνασύσταγο Κεφαλλ. Ἀσύστατον πιδὶ

Ζαγόρ. Κατοίκι ἀσύσταγο Γέρμ. Ἐν κάέσαι καὶ οὐ 'ς ἔναν

μέρος, ἀσύσταον πρᾶμα; Τῆλ. Δυὸ τρία ἀσύσταγα παιδὶα καλᾶν

ὅλη τὴν τάξι Λεξ. Δημητρ. 7) Ἀπειθής Κεφαλλ.: Είσαι

ἀσύσταγο παιδί, δὲν ἀκούρωμαίνεσαι κάνεντα!

8) Ἀκόρεστος, ἀπληστος Ιόνιοι Νῆσ. Πελοπν. (Λακων.): Παροιμ.

φρ. Ἀσύσταγος δ ἀχόρταγος (οὐδέποτε δ ἀπληστος χορταίνει)

Ιόνιοι Νῆσ. Συνών. ἀχόρταστος.

ἀσύστολος ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ φ. συστέλλω.

Ο μὴ καλῶς ἐνδεδυμένος.

ἀσυφάγωτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀσυφάωτος Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ φ. *συφαγώνω.

Ο μὴ καλῶς συγκερασθεὶς, δὲ μὴ συγχωνευθεὶς, ἐπὶ χώματος ἀγροῦ τὸ πρῶτον καλλιεργηθέντος: "Ἐρα χωράφι καλλιεργημένο γιὰ πρώτη φορά, τὰ χώματα του εἶναι ἀσυφάωτα Αλασκαρᾶτ. ἐν Λύχν. Ἐτ. 1 ἀριθ. 11 σ. 87.

ἀσυφέρευτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀσυφέριφτος Στερελλ. (Αἴτωλ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *συφερευτὸς <*συφερεύω.

Ἀνοικονόμητος, : Ἀσυφέριφτα πιδὶα.

ἀσύφταστος ἐπίθ. Πόντ. ("Οφ. Τραπ. Χαλδ.) ἀσύφταστε Τσακων. ἀσύφταγος Πελοπν. (Αίγιαλ. Ἄρκαδ. Καλάβρυτ.) — Λεξ. Δημητρ. ἀσύφταος Ιθάκ. Πελοπν. (Βούρβουρ.) ἀνασύφταγος Γ' Αθάν. Δέκα ἔρωτ. 176 ἀσυνέφταστος Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Μάν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *συφταστὸς <συφτάνω.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ο μὴ προφθάσας ἢ προφθάνων Πόντ. (Χαλδ.) **β)** Ἐκεῖνος ποῦ εἶθε νὰ μὴν προλάβῃ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς δὲν δρον. Ιθάκ.: Πήγαινε, μωρὲ ἀσύφταο, 'ς τὴ δουλειά σου! 2) Ἐκεῖνος τὸν δροῦν δὲν δύναται τις νὰ προφθάσῃ, ἵτοι νὰ ίκανοποιήσῃ ιδίᾳ εἰς τὰς δαπάνας φαγητοῦ, ἐνδυμασίας κττ. Πελοπν. (Ἄρκαδ. Βούρβουρ. Καλάβρυτ. κ.ά.) — Λεξ. Δημητρ.: Ἀσύφταγη ἡ γυναῖκα του 'ς τὰ λοῦσα Λεξ. Δημητρ. Τρώει πολὺ γρήγορα καὶ εἶναι ἀσύφταγος αὐτόθ. Ἀσύφταγο παιδὶ Καλάβρυτ. Συνών. ἀκατάφταστος 1, ἀπρόφταστος 1. **β)** Ο δραστήριος εἰς τὸ ἔργον του Πελοπν. (Βούρβουρ.) Πόντ. ("Οφ. Τραπ.): Βαρέα ἀσύφταστος εἶσαι "Οφ. Ἀσύφταστον παιδὶν ἔν" Τραπ.

γ) Βιαστικός, ἐπιπόλαιος Πελοπν. (Αίγιαλ.) — Λεξ. Δημητρ.: Αὐτὴ ἡ δουλειὰ δὲν θέλει ἀσύφταγον ἀνθρωπο, ἀλλὰ μετρημένο Αίγιαλ. **δ)** Κακὸς Τσακων. Ἀσύφταστε ἀνθρωπο.

3) Ἐκεῖνος τὸν δροῦν δὲν προφθάνει τις νὰ θεραπεύσῃ, ἀθεραπέυτος Πελοπν. (Κάμπος Λακων.): Ἀσυνέφταστη ἀρρώστια. Ἀσυνέφταστο σπυρί. Ἀσυνέφταστος νὰ εἶσαι! (ἀρά).

Β) Οὐδ. οὐσ. 1) Υπὸ τὸν τύπ. ἀνασύφταγο, δ τόπος δην δύναται τις νὰ φθάσῃ Γ' Αθάν. ἔνθ' ἀν.: 'Σ τ' ἀνασύφταγα καὶ 'ς τ' ἀναπλόφταγα! (ἐνν. νὰ πάς! Αρά). Συνών. ἀναπρόφταγο (ἴδ. ἀπρόφταστος 3). 2) Υπὸ τὸν τύπ. ἀσυνέφταστο, τὸ νόσημα ἐρυσίπελας Πελοπν. (Μάν.) Συνών. ίδ. ἐν λ. ἀνεμοπύρι 1.

ἀσυχαστὸς ἡ, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀσύχαστος. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. ἀ- στερητ. 1 β.

Ἐλλειψις ἡσυχίας, ἀναπαύσεως, διαρκής ἀνησυχία.

ἀσύχαστα ἐπίρρ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀσύχαστος.

1) Χωρὶς ἡσυχίαν, χωρὶς ἀνάπτασιν σύνηθ.: Δουλεύει ἀγωνίζεται ἀσύχαστα. **2)** Ἀδιακόπως σύνηθ.: Κλαίει ώρες ἀσύχαστα.

ἀσύχαστος ἐπίθ. κοιν. ἀσύχαστος βόρ. ἴδιωμ. ἀσύχαστος Θράκ. (ΑΙν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *συχαστὸς <συχά-

ζω, δι' ὁ ίδ. ἡσυχάζω, παρ' δὲ καὶ ἡσυχάνω.

1) Ο μὴ ἡσυχάζων, δ μὴ ἀναπαύσομενος, δ

ἀπόψε δὴ τύχτα ἀσύχναστος. **δ)** Ἀδιάκοπος, συνεχῆς σύνηθ.: Πόνος - φόβος ἀσύχναστος. Ἀσύχναστος ἀέρας. Ἀσύχναστη φουρτούνα. **2)** Ὁ ἐν διεγέρσει, ἐν ταραχῇ ὅν, δι μὴ ἡσυχος, δι μὴ γαλήνιος σύνηθ.: Ἀσύχναστη θάλασσα. Ἀσύχναστος κόσμος - λαὸς κττ. **3)** Ἀτακτος, ζωηρὸς σύνηθ.: Ἀσύχναστο παιδί.

Πβ. ἀνησύχαστος.

ἀσύχναστος ἐπίθ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *συχναστὸς < συχνάζω.

Ο μὴ συχναζόμενος ὑπὸ ἀνθρώπων, ἀπόκεντρος, ἐρημικός: Ἀσύχναστο καφενεῖο - κέντρο - μέρος κττ.

ἀσύχνυστα ἐπίρρ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀσύχνυστος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Χωρὶς σύγχυσιν, στενοχωρίαν: Δὲν περνῶ οὕτε μὰ μέρα ἀσύχνυστα.

ἀσύχνυστος ἐπίθ. πολλαχ. ἀσύνυστος Μακεδ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *συχναστὸς < συχνάζω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ. Πβ. τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀσύχνυτος.

1) Ο μὴ συγχυσθείς, δι μὴ τεταραγμένος σύνηθ.: Ὄλους μᾶς ἐσύχνυσε αὐτός, κάνεντα δὲν ἄφησε ἀσύχνυστο. Λὲ μ' ἀφίνει οὕτε μὰ μέρα ἀσύχνυστο. Δὲν περνῶ μέρα ἀσύχνυστος. **2)** Οὐδ. ἀσύχνυστο οὔσ., ἡ ἔλλειψις συγχύσεως, ταραχῆς Ἀνδρ. Μῆλ.: Τοῦ ἄφησε πενήδα δραχμὲς γιὰ τὸ ἀσύχνυστο (τῷ ἔκληροδότησε πενήντα δραχμὰς διὰ τὸ ἀσφαλὲς τῆς διαθήκης) Ἀνδρ.

*ἀσυχώμπατος ἐπίθ. ἀσυγχώμπατος Κύπρ.

Ισως ἐκ συμφύρ. τῶν ἐπιθ. ἀσυχώμπετος καὶ ἀσυμπάθητος.

Εὐφημιτικὸς χαρακτηρισμὸς ἀνθρώπου τὸν δοποῖον δι λέγων ἀποφεύγει νὰ ὑβρίσῃ: Ἐφαεν οὐλ-λον τὸ φαεν δι ἀσυγχώμπατος!

ἀσυχωρεσιὰ ἡ, πολλαχ. ἀσυκχωρεσιὰ Χίος (Καρδάμ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὔσ. συχώμπετος. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἐντολὴ διδομένη εἰς τινα νὰ πράξῃ τι, δι παράβασις τῆς δοποίας συνεπάγεται τὴν ἀράν τοῦ νὰ μείνῃ δι παραβάτης ἀσυγχώρητος ἐνθ' ἀν.: Ἀσμ.

*Ἀφῆκεν μ' ἀσυκχωρεσιὰν γυναικα νὰ σὲ πάρω.

Καρδάμ.

ἀσυχώρετα ἐπίρρ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀσυχώμπετος.

Ἄσυγχωρήτως, χωρὶς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν: Ἀσυχώρετα δὲ μεταλαβάνει ἔνας καλὸς Χριστιανός.

ἀσυχώρετος ἐπίθ. ἀσυχώρητος Κύπρ. ἀσυκχώρητος Χίος ἀσυγχώρετος Σύμ. ἀσυχώρετος Ρόδ. Σύμ. Τῆλ. ἀσυχώρετος Τῆλ. ἀσυχώρετος κοιν. ἀσυχώρετος Πάρ. Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀσυχώρητος βόρ. Ιδιώμ. ἀσυχώρητος Ιμβρ. Μακεδ. (Καταφύγ.) ἀσυχώρετε Τσακων. ἀσυχώρετος Μακεδ. (Καστορ.)

*Ἐκ τοῦ μεταγν. ἐπιθ. ἀσυγχώρητος.

1) Ο μὴ συγχωρούμενος, δι μὴ τυγχάνων δι δι τυχῶν θείας δι ἀνθρωπίνης συγγνώμης κοιν. καὶ Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων.: Ἀσυχώρετος θά 'ναι δοο ζῆι κι ἀφοῦ πεθάνη. Ἀσυχώρετος νά 'σαι ἀπ' τὸ Θεό κι ἀπὸ μένα. Ἀσυχώρετη πῆγε νά μεταλάβη. Πέθανε ἀσυχώρετη. Ἐκαμα ἔνα λάθος ἀσυχώρετο κοιν. Ἀσυχώρετος πῶς θὰ κοινωνίης; Χαλδ. Ἀσυχώρετος νά 'σαι, δὲ μοῦ πῆγε τὴν ἀλήθεια Θήρ.

β) Ἐκεῖνος ποῦ εἴθε νὰ μείνῃ ἀσυγχώρητος παρὰ τοῦ

Θεοῦ σύνηθ.: Ὁ ἀσυχώρετος ἄνω κάτω μᾶς ἔκαμε. Ὁ ἀσυχώρετος μὲ κατάστρεψε σύνηθ. Ἡπειρεν τὸ αἷμα μας, ἀσυχώρητοι! Χίος. **2)** Ο μῆπω ἀποθανὼν πολλαχ.: Τότε ἦταν ἀκόμα ἀσυχώρετος δι γέρως μουν. Ἀντίθ. συχωρετός (ἰδ. συχωρώω).

ἀσφάλεια ἡ, λόγ. κοιν.

Τὸ ἀρχ. οὔσ. ἀσφάλεια.

1) Ἡ ἔλλειψις παντὸς φόβου δι κινδύνου βλάβης λόγ. κοιν.: Ἀσφάλεια ζωῆς καὶ περιουσίας. Σ τ' ἀπόκεντρα μέρη δὲν ἔχει κάνεις ἀσφάλεια. Φάκελλος ἀσφαλείας (ἔγχωμος δι ἔντυπος ἔσωθεν καὶ διὰ τοῦτο ἀδιαφανῆς) κοιν. **β)** Τοποθέτησις τοιάτη τοῦ ἐπικρουστῆρος τοῦ τυφεκίου ἐπὶ τοῦ καψιλίου, δισταντε νὰ μὴ ὑπάρχῃ φόβος νὰ ἔκπυρσοκροτήσῃ, διὸ ἐπικρουστῆρος δὲν ἀνυψωθῇ Πελοπν. (Αρκαδ. Κορινθ.)

γ) Ἔγκοπή εἰς τὰ φορητὰ πυροβόλα, ἐν δι μοχλίδιον τι ἐμποδίζει τὴν τυχαίαν ἐκπυρσοκρότησιν σύνηθ. ἐν τῇ στρατιωτικῇ γλώσσῃ: Βάζω τὸ τουφέκι 'ς τὴν ἀσφάλεια.

δ) Ἐν τῇ ἡλεκτροτεχνίᾳ ἔλασμα τοῦ ἡλεκτρικοῦ γνώμονος τὸ ὅποιον αὐτομάτως καιόμενον ὑπὸ ισχυροῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος διακόπτει τὴν περαιτέρω παροχήν του σύνηθ.: Κάηκε δι ἀσφάλεια. **ε)** Μετάλλινος σύνδεσμος ἐνδυμάτων πολλαχ. Συνών. παραμάννα. **2)** Ὁργάνωσις τῆς πολιτείας πρὸς περιφρούρησιν τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ιδιοκτησίας τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ ισχύοντος κοινωνικοῦ καθεστῶτος σύνηθ.: Δημοσία - κοινωνικὴ ἀσφάλεια.

β) Τὸ μέρος διου δέρενει δι ἀρχὴ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας σύνηθ.: Τὸν ἐκάλεσαν - τὸν πῆραν 'ς τὴν ἀσφάλεια. Πῆγαν καὶ τὸν κατάγγειλαν 'ς τὴν ἀσφάλεια. **3)** Ἀσφαλιστικὴ ἑταιρεία, ἡτοι ὁργάνωσις ιδιωτικὴ ἔγγυωμάνη τὴν ἐπανόρθωσιν ζημίας δι ἀπωλείας, οἰον ἐκ πυρκαϊᾶς, ναυαγίου, θανάτου, κλοπῆς κττ., ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὀρισμένου ποσοῦ ἐτησίως κοιν.: Ἐχω τὸ καράβι μουν - τὸ σπίτι μουν - τὸ χτῆμα μουν 'ς τὴν ἀσφάλεια κοιν. **β)** Τὸ χρηματικὸν ποσὸν δι' δι ἀσφαλίζεται τι κοιν.: Πῆρε ἀσφάλεια γιὰ τὸ σπίτι του ποῦ κάηκε τόσες χιλιάδες. **γ)** Ἔγγυησις διὰ λόγου, ἔγγραφου, ἐνεχύρου δι ὑποθήκης σύνηθ.: Ἀσφάλεια δανείου. Δανείζω χωρὶς ἀσφάλεια. **4)** Τὸ συμβόλαιον δι ἔγγραφον συμβάσεως σύνηθ.

ἀσφαλίζω λόγ. κοιν.

Τὸ μεταγν. ἀσφαλίζω.

1) Τοποθετῶ τι εἰς ἀσφαλὲς μέρος πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ παντὸς κινδύνου σύνηθ.: Ἀσφάλισα τὰ κοσμήματά μου - τὰ χοήματά μουν. **β)** Καθιστῶ τι ἀσφαλὲς σύνηθ.: Ἀσφαλίζω τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν μουν. **2)** Λαμβάνω δι παρέχω διὰ συμβάσεως ἔγγυησιν δι' ἀποζημίωσιν εἰς περίπτωσιν θανάτου δι καταστροφῆς πράγματός τινος κοιν.: Ἀσφαλίζω τὴ ζωή μουν - τὸ μαγαζί μουν - τὸ σπίτι μουν κττ. Ἀσφαλίζω τὸν έαυτό μουν. Οἱ ἀσφαλιστικὲς ἑταιρεῖες μᾶς ἀσφαλίζουν ζωὴ καὶ περιουσία. Εἶμαι ἀσφαλισμένος 'ς τὴ δεῖγα ἑταιρεία. Ἀσφαλισμένη περιουσία. Ἀσφαλισμένο ποτίτι κοιν. **3)** Ἐπὶ ὅπλου δι πυροβόλου, καταβιβάζω τὴν σφῦραν εἰς τὴν ἐγκοπὴν τῆς ἀσφαλείας δι τῆς καταπτώσεως σύνηθ.

ἀσφάλιστα ἐπίρρ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀσφαλίστος.

Χωρὶς νὰ κλείσῃ τις, ἀνοικτά: Ἀφησα τὴν πόρτα - τὸ σπίτι ἀσφάλιστα. Συνών. ἀκλειδωτα, ἀνοιχτὰ 1, ἀποκλειδωτα, ἔκκλειδωτα, ἀντίθ. κλειστά. Πβ. ἀμαντάλωτα, ἀσφάλιστα.

ἀσφαλιστής δ, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ζ. ἀσφαλίζω.

Ο ἀσφαλίζων, δι ὑπάλληλος ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας.

